

Diana Oppenby

Mispelvej 34

8920 Randers NV

Byråds kandidat for Socialdemokratiet, KV25.

Som pårørende står du alene, når psykiatrien svigter

Som en pårørende, der selv har mistet, gør det mig både vred og ulykkelig, at psykiatrien i Randers har svigtet så mange.

Der er fundet fejl i 580 patientforløb – og 221 patienter kan have krav på erstatning. I mindst ét tilfælde er en kvinde død, og de pårørende har fået erstatning for et selvmord, der måske kunne være undgået. Det er hjerteskrænende. For både patienterne og deres pårørende.

Det handler ikke kun om svigtet af patienterne. Det er også et dybt svigt af de pårørende.

Når man som pårørende afleverer sin nære til psykiatrisk behandling, gør man det i tillid til, at systemet kan tage over. Det er ikke kun for den syges skyld – det er også for at få luft og blive aflastet som pårørende.

Når den tillid brister, står man som pårørende tilbage med endnu flere belastninger. I stedet for kampen mod sygdommen, skal man nu også kæmpe mod systemet. Du kæmper nu mod psykiatrien for, at den syge får den nødvendige behandling, og du kæmper mod kommunen, der både snakker om sektoransvarlighed, og samtidig forgæves forsøger at kompensere for psykiatriens svigt. Du skal være tovholder, behandler, jurist og socialrådgiver – ud over at være den omsorgsfulde pårørende. Som pårørende kan du ikke længere være sikker. Svigter systemet igen? Du står alene – og det slider.

Fejlene i psykiatrien i Randers handler ikke om papirarbejde, men om fravær af behandlingsplaner, journalnotater og vurdering af farlighed. Vi taler om patienter, som måske var til fare for sig selv eller andre – men som ikke blev fulgt op på forsvarlig vis. Tilliden til systemet er brudt. Og det går ud over mennesker i livskrise – og deres familier.

Vi må begynde at se psykiatrien som et fælles ansvar – også for de kommunalpolitikere, der møder konsekvenserne af psykiatriens svigt i hverdagen. For det er i kommunen, borgere og deres pårørende står tilbage med regningen – menneskeligt og socialt.

Vi taler ofte om de pårørende som en ressource, men vi glemmer, at ressourcer skal næres for ikke at blive udtømt. Ingen kan være stærk alene i årevis. Derfor skal vi forpligte os til at passe på den pårørende. Lad os få en pårørendepolitik i Randers, så vi med ord kan beskrive, hvordan vi vil støtte kriseramte pårørende.

Vi skylder både patienter og pårørende at genopbygge tilliden. Ikke bare med nye ord, men ved at leve op til ordene i praksis.

Først da kan man som pårørende trække vejret igen.